

Доля

Нестор Чир

Доле моя, тернями вкрита,
Серед зрад несамовита,
Дай мені вогню!
Дай пожити ще в любові,
Дай правдиво в гіднім слові
Перейти стерню.

Дай неспокою у серці,
Щоб струна бриніла в герці
На добро людей.
Як розвесневу калину,
Дай любити Україну —
Світ моїх очей.

Дай барвистих в грудях ритмів,
Дай ночей, як гостра бритва,
Щоб здолати смерк
У душі, в котрій безмір'я
До майбутнього довіри,
Бо інакше — смерть.

Дай ходить із щастям опріч,
Задивлятись в диво-очі
Мудрості й жаги;
В тихім смутку не конати,
А до дзвону крокувати
Крізь дощі й сніги.

Ув обіймах зелен-рути
Смертним болем хлопців з Крутів
Захворіти дай.
Дай не вірити пророкам,
Що кидають хтивим оком
За чужий безкрай.
Доки сили не умерли,
Дай зійти на пік Говерли
Ще раз перед тим,

Як за вимогою неба
Прийде час і буде треба
В безвість відійти.